

[Grethe Philip.]

statsminister, og VKR-regeringen nedsatte en arbejdsgruppe til at undersøge denne problematik. Arbejdsgruppen afgav i august 1971 en første rapport. I betragtning af den interesse, der har vist sig om spørgsmålet, kan jeg nok beklage, at rapporten i sin ydre form kun er at ligne med en gråspurv, men det afgørende er naturligvis indholdet. Rapporten omfatter en grundig gennemgang såvel af de fællesmarkedsregler, der direkte berører ligeretsspørgsmålet, som af de områder, der i særlig grad vedrører ligestillingsproblematikken, men ikke direkte berøres af de nugældende regler i fællesmarkedet.

Rapportens resultater er af en sådan art, at jeg personlig nu føler mig ganske tryk. Vor ligestilling mellem mand og kvinde vil ikke blive truet. Hele den familieretlige lovgivning vil som hidtil fuldt ud være et intet dansk anliggende, og hvad angår de sociale og arbejdsmarkedsmæssige forhold, er der intet, der tyder på, at der vil blive taget skridt, der kan få betydning for ligestillingen mellem mænd og kvinder.

I øvrigt er det karakteristisk for fællesmarkedet, som man ser det igennem dets rapporter og undersøgelser, at de er gennemsyret af interesse for, at forholdene for kvinderne forbedres både løn- og uddannelsesmæssigt.

Der har i pressen for nylig været nogle meget hårdt slående overskrifter om, hvordan det er at være kvinde i EF. Det er let at give eksempler både på sociale forhold i lande inden for fællesmarkedsområdet, som vi i Danmark beklager, og på regler, som vi tager afstand fra, men dette kan dog ikke være afgørende for den enkeltes stilling til spørgsmålet om Danmarks indtræden i EF. Det afgørende må dog være, om selve vor indtræden vil påvirke vore egne forhold i uheldig retning. Rapporten viser som sagt, at en sådan fare ikke foreligger.

Noget andet er, at det er af betydning, at vi stadig følger de drøftelser, der foregår i fællesmarkedsinstitutionerne om spørgsmål, der har særlig tilknytning til kvindernes placering på arbejdsmarkedet og inden for trykshedsystemet. Jeg vil derfor bede markedsministeren give tilsagn om, at det pålægges de embedsmænd, der er tilknyttet den danske mission i Bruxelles, løbende at

følge med i undersøgelser og eventuelle rapporter, der vedrører ligestillingsspørgsmålet, og at bringe deres viden videre bl. a. til vore kvindeorganisationer, men i øvrigt også til alle andre, der måtte være særlig interesseret i disse spørgsmål.

Frode Jakobsen: Der er noget uhyggeligt for vort folkestyre i denne EF-debat. Det uhyggelige er den ubehagelige kløft imellem folket og folketinget. Her i folketinget er vi $\frac{5}{6}$ eller næsten $\frac{5}{6}$ for EF, folket er efter alt at dømme delt nogenlunde på midten; og alting tyder desværre på, at denne kløft går dybest inden for det parti, jeg selv tilhører.

Man taler undertiden om partiets standpunkt. Det er efter min mening en farlig tale, for det rejser uvilkårlig spørgsmålet: hvem er partiet? Er partiet folketingsgruppen, så er det i orden, dér er et klart flertal. Er det hovedbestyrelsen, så er det måske også i orden. Men det kan ikke engang være partiets årsmøde. Det har nemlig udtrykkelig besluttet, at det ikke ville tage stilling, før man ved, om vi kommer til at stå sammen med vort norske broderfolk. Hvad skulle ellers det betyde, som man måtte vedtage for at få en markedsudtalelse igennem, „at der i så tilfælde foreligger en ny situation“? Det må minimalt betyde, at den nye situation må der være lejlighed til at overveje, altså at man ikke kan tage stilling før. Ellers er en sådan udtalelse noget vrøvl.

Det har statsministeren da også erkendt under den sidste markedsdebat. Jeg citerer statsministeren fra Folketingstidende 1971-72, sp. 1752:

„Jeg er enig i, at en sådan beslutning må medføre en reel forpligtelse, og det vil sige, at hvis noget sådant indtræder, vil det kræve en ny overvejelse vedrørende vores markedspolitik.“

Det var korrekt af den socialdemokratiske ordfører, at han holdt sig til realiteterne, det vil sige, at han talte for folketingsgruppens flertal, for hvis man med socialdemokratiet mener dem, som har stemt på os, så er der ingen tvivl om, at et flertal af dem er imod Danmarks tilslutning til EF. Det er ikke noget postulat, det er noget, som man simpelt hen kan regne ud. Befolkningen, det vil sige dem, der har taget stilling, er delt nogenlunde på midten. På den ene side er de, som nogen vil kalde de positive. Dér står